Ortodoxia „informațională” între haosul mediatic și pseudo-limbajul duhovnicesc

Hristos a înviat!

Adresăm acest text cititorilor blogului cu nădejdea că informațiile pe care le conține vor fi spre folos în interpretarea evenimentelor recente dar și a unor atitudini în esență dezbinatoare și manipulatoare prezente adesea în media online (dar nu numai). După cum se poate ușor deduce, este scris de niște persoane care au trăit și s-au format într-un mediu progresist, liberal în esență chiar dacă o bună parte din evenimentele relatate s-au încercat a fi bine camuflate sub masca tradiționalismului creștin. Într-o anumită măsură, am împărtășit din valorile acestui mediu profund nesănătos sau le-am tolerat ignorând sau lipsindu-ne voința de a cunoaşte în profunzime răul pe care îl aduc în plan social dar mai ales în plan duhovnicesc. Experiența ne-a așezat în fața unor evenimente despre care credem că este bine a vorbi în contextul prezent și încercăm a face aceasta în cele de mai jos.

Rătăciți în orizontala lumii

Pentru început, trebuie spus că pentru noi ceea ce vedem ca încercare de adevărat linșaj în media online din partea ortodoxinfo în fața Părinților delimitați canonic de erezia ecumenistă dar și de grupările schismatice formate în urma sinodului din Creta nu este deloc ceva nou, strategic vorbind, din contră. De la un capăt la altul (primul atac direct fiind lansat chiar în cea dintâi zi de Paști), în pozițiile public exprimate ale acestora am recunoscut o rețetă de manipulare pe care am văzut-o aplicată iară și iară, timp de mai mulți ani: în presa neo-comunistă, reacționară, în noul tip de jurnalism neaoș care promovează ideologia de extremă dreaptă și în mediul care a lansat și hrănit mișcarea de „rezistență” în România.

Mișcarea aceasta a avut miezul de acțiune chiar în mediul unde noi ne-am format ca studenți și am fost aproape de ce s-a întâmplat încă din primii ani la Roșia Montană din pur interes față de temele studiate acolo prin școli de vară și stagiu de practică. Ani mai târziu am putut observa modul de funcționare al mișcării chiar din interior, participând la proteste și contribuind în organizarea lor. Mișcarea a produs extrem de multe nemulțumiri din partea participanților și constant a încălcat nevoia de transparență cerută (organizatoric dar și cu privire la liderii din umbră ai mișcării ținuți departe de lumina scenei), dând naștere la interminabile conflicte și ulterior s-a divizat pe orizontală în nenumărate grupulețe unite de diverse interese, mai mult sau mai puțin sincere. Unul dintre aceste grupuri a fost și struțo-cămila intitulată „unițisalvăm cu credință” menită (privind retrospectiv) să îndepărteze din interiorul mișcării și pe unii dintre ultimii oameni cu bune intenții. Aceștia au/am plecat unii după alții, dezamăgiți și de activitatea acestui grup. Cei care au coordonat acest grup s-au remarcat în anii ce au urmat din punct de vedere socio-politic „ajutând” nenumărate alte grupări (de pildă, Coaliția pentru familie), jurnalistic în media tradiționalistă de inspirație neoconservatoare americană (atât cât există la noi), în plan politic unii asociindu-se chiar cu partide de extremă dreaptă (USR) și devenind membri parlamentari alături de aceștia, în grupări ONG așa-zis creștine apărute în urma protestelor etc. toți aceștia pozând simultan drept adevărați creștini.

Foarte multe pot fi spuse despre cum s-a acționat asupra acestei mișcări din ceea ce e relevant și pentru mișcarea anti-ecumenistă ca tip de discurs manipulator, ca modalitate de a fabrica vinovați și de a distruge public imaginea celor bine intenționați, ca mod de a acționa în preajma acțiunilor cheie, de folos (cum se întâmplă în prezent față de soluțiile și documentele Sinaxei de la Botoșani 2019) dar nu numai. De menționat este și preocuparea constantă pentru producerea de haos informațional (probabil pentru că în haos mulțimea e mult mai ușor de controlat) și de conflicte care au lăsat cu greu să ajungă la suprafață vocile rațiunii și mesajele de bun simț. Sunt de părere că nimic din toate acestea nu poate fi considerat drept scăpare sau slăbiciune sau etichetat drept “bune intenții ratate”, acest mod de a acționa și de a discuta nu poate fi emblema unor oameni cu bune intenții, mai ales când se petrec în mod repetat, cu plăcerea de a distruge lucrul bun și cu încrâncenare. Această strategie de manipulare pe care am văzut-o pusă în practică poate constitui un subiect de studiu în sine dar mă opresc aici, dorind să subliniez două aspecte:

În primul rând, pe lângă bifarea tuturor celor de mai sus la nivel de discurs public, ortodoxinfo a luat de curând o poziție – manifest față de modul de organizare pe care îl vede (singurul) potrivit pentru mișcarea românească anti-ecumenistă: structura organizațională pe orizontală[1]. Dând în același timp de înțeles că se doresc a fi capii și influențatorii mișcării.

Sunt multe de comentat legat de articolul care conține aceste informații. Dar trebuie spus în primul rând că această structură organizațională a stat la baza tuturor revoltelor de stradă din perioada recentă (din Orientul Apropiat, Egipt, Turcia, Grecia, Spania, Ucraina etc), cel puțin. Este la vedere unde au dus aceste revolte pentru fiecare stat în parte. În Europa de Est a fost implementat de rețeaua ONG sorosistă. Sunt publice informații cu privire la apartenența organizatorilor protestelor de la noi la această rețea prin finanțări, sau cu privire la școlirea unora dintre aceștia în centrul de putere al ideologiei sorosiste (CEU, Budapesta) sau legat de experiența pe teren căpătată de aceștia în proteste diferite din țări străine (mai sus numite) dar nu numai. Structura organizațională pe orizontală este promovată deschis de fundația Soros / Open Society pentru țările vizate. Este baza puterii de manipulare și de dezbinare a acestora și s-a manifestat și la nivelul protestelor de stradă de la noi. Pentru conducătorii din umbră o astfel de rețea alcătuită din mici grupulețe este foarte ușor de controlat prin alăturarea lor în caz de nevoie sau contrar, prin asasinarea lor publică atunci când e necesar sau prin asmuțirea unora asupra altora dând naștere anarhiei.

În al doilea rând, acest mod de organizare (contrar a ceea ce afirmă ortodoxinfo în articol) nu poate fi sub nicio formă specific poporului român. Istoria neamului stă dovadă. Este o mare jignire adusă românilor, alături de articolul în care se face un fals portret românilor din toate timpurile arătându-i drept trădători și uzurpatori din fire[2] din partea unora care se bat în piept afirmând că apără mesajul marilor duhovnici ai neamului. Și din scrierile cărora extrag convenabil citate anulând contextul de care aparțin și duhul în care au fost scrise.

Mai ales, orizontala la care doresc să se raporteze aceștia nu a avut niciodată și nici nu va avea nimic de a face cu duhul ortodoxiei pe care pretind că o apără fiindcă tot poporul drept credincios s-a raportat mereu numai și numai la "verticală", la Dumnezeu. Nu la interese lumești, de moment sau de grupuri. Doar verticala poate face diferența între bine și rău și acest mod de raportare a omului la evenimente îl doresc redactorii ortodoxinfo a fi distrus.

Nu este un mod de organizare unificator, este unul dezbinator.

În final celor care doresc să analizeze mai detaliat erorile grave expuse în aceste două articole le sugerăm să cerceteze preocupările, școlirea și convingerile autorilor citați în ambele texte pentru a se vedea pe ce surse își fundamentează redactorii blogului poziția revoluționară și cum le amestecă pe acestea după propriul interes cu citate (rupte din context) extrase din scrierile marilor duhovnici pentru a-și justifica atitudinea.

Asemenea au procedat și în "interpretarea" răspunsurilor pr. Vasile Ioviță, a pr. Matei Vulcănescu, a domnului Mihai-Silviu Chirilă, a doamnei Gabriela Naghi, scoțând din contextul larg (ignorat complet) fraze cărora le-au dat semnificații noi și convenabile, inserate printre citate înălțătoare drept cârlige prin care cititorul neexperimentat este atras în disputa haotică.

Un lucru pe care l-am remarcat cu multă tristețe prin evenimentele la care am luat parte, mai ales la cele petrecute în mediul "creștin" este că tot răul, pentru a se înmulți, speră la (și se bizuie pe) nepăsarea sau credulitatea creștinului de azi. Lucruri grave, vădit necreştine, pro ecumeniste s-au petrecut sub privirile pline de "dragoste creștină" greșit înțeleasă a multora în contextul la care am făcut referire. Naivitatea sau complexul de victimă care tace în fața abuzului, lașitatea sau lipsa de pricepere în a purta un dialog constructiv au fost mult mai nocive decât răul în sine. De acestea toate ne facem vinovați și noi, care am asistat la evenimente lipsiți de reacție de multe ori. O lecție foarte grea învățată de aici este că atunci când cineva arată, prin fapte, cine este de fapt… trebuie crezut. Experiența personală (în cadrul descris mai sus) a arătat că tăcerea face ca oamenii să se sminteasca și mai tare și să se îndreptățească în cele rele. În plus, dacă fratele care face răul este în înșelare sau greșește fără a-și da seama va avea o reacție specifică celor de bună credință căci sortiți suntem cu toții greșelii și cunoaștem calea directă a lămuririi lucrurilor. Scoaterea la lumină a adevărului (în mod creștinesc, cu dorința de a se folosi cu toții din aceasta) mai ales în fața unei lucrări folositoare spre mântuire care se vrea a fi distrusă nu poate fi dușmănie.

Căutările proprii și parte din piedicile întâlnite pe drum

Din punctul personal de vedere, unul dintre motivele pentru care mulți creștini care se găsesc în căutarea adevărului ezită să ia atitudine față de urmările sinodului din Creta sunt atitudinile schismatice și „mărturisirea” smintitoare care au însoțit și au sufocat discursul anti-ecumenist în ultimii ani. Este foarte greu ca doar prin online cineva să ajungă la adevăr și să găsească un loc ferit de tot acest zbucium. Am în gând exemple de preoți, de mireni pe care îi cunoaștem și care se retrag în fața atmosferei de conflict care li se descoperă, temându-se de schismă. Și noi îi înțelegem pentru că am simțit asemenea. Chiar și după ce ne-am convins de necesitatea delimitării față de erezia ecumenistă, am rătăcit și ne-au smintit pe drum multe atitudini întâlnite în mediul online. Astfel, am avut rezerve vizavi de ortodoxinfo și ca urmare a mesajului manipulator perceput, recunoaștem cu mâhnire că acestea ne-au ținut departe inițial de lucrarea Părinților de la „marturisireaoartodoxa”. Din exterior, foarte greu puteam înțelege asocierea cu blogul menționat și acceptarea întregului discurs al lor (așa cum părea inițial), la acea vreme neștiind despre separarea celor două grupuri și motivele care au stat la baza acestei decizii așa cum au fost descrise de către domnul Mihai-Silviu Chirilă. În ciuda acestor semne de întrebare (pentru noi mari), în timp ne-au atras și ne-au dat asigurări seriozitatea și buna-cuviință a materialelor publicate pe acest site sau pe blogurile preoților nepomenitori care urmează calea împărătească și canonică în lupta cu erezia ecumenistă. Acestea ne-au oferit lămuririle necesare și mai ales încredere.

Imaginile răului în mentalul colectiv

Privitor la blogul ortodoxinfo, în viața reală (diferit de secțiunea de comentarii a blogurilor), nu am întâlnit pe nimeni care să primească cu încredere ce se întâmplă per ansamblu pe bloguri precum saccsiv (acum redactor și pe ortodoxinfo) sau altele asemenea, chiar dacă nu poate fi negat faptul că fac publice și multe informații folositoare. Acestea îngrijorează prin abordare și prin faptul că pe astfel de bloguri în cele mai multe cazuri într-o fracțiune de secundă poți aluneca de la bine la rău (sau chiar demonic) navigând printre articole.

Consider foarte potrivit titlul analizei domnului Mihai-Silviu Chirilă (“Toate s-au umplut de antihrist”: pe cine propovăduiește ortodoxinfo?) pentru că arată cu degetul exact ceea ce îi îngrijorează pe mai mulți și pe noi.

> *„Toate s-au umplut de antihrist”: pe cine propovăduiește Ortodoxinfo?*

Personal, dacă ne dorim să citim despre conspirații cu iz ocult sau despre monstruozitățile ce se petrec în showbizul lumii occidentale considerăm mai “potrivite” (glumind) sursele americane ale articolelor traduse pe blogul ortodoxinfo, de exemplu. Măcar acestea nu pretind că sunt creștine în vreun fel sau că fac mărturisire. Din contră, se arată pe față a fi new-age. Este însă foarte îngrijorătoare avalanșa de simboluri și referințe oculte (în scris sau vizual) și de transpuneri ale unui imaginar demonic, sub o formă sau alta în aceste medii chiar și sub pretextul aşa-zisei demascări a răului (pe care putem sau nu să o luăm drept bună intenție). Desigur că insinuarea obsesivă a acestora poate conduce la slăbirea acțiunii conștiente de analiză a lor, la nivel mental.

Imaginea are o putere asupra minții umane care este mult subestimată. Este subestimată, într-un timp al apogeului culturii vizuale și în mod paradoxal, chiar de către foarte mulți dintre cei care se declară luptători împotriva sistemului și ai înrobirii tehnologice a omului. Pentru a-și ilustra crezul chiar mulți dintre aceștia folosesc referințe vizuale foarte agresive în mod repetat. Imaginea și vizualul în ansamblu au fost intens teoretizate în secolul trecut iar teoreticienii imaginii, de la cel dintâi până la ultimul, scot în evidență puterea acesteia de a pătrunde în mentalul uman și de a-l influența direct. Opus cuvântului scris care, după măsura fiecăruia, cere acceptul rațiunii pentru a fi interiorizat.

Este îngrijorător că mulți dintre cei care își asumă public o luptă împotriva dictaturii biometrice cad ei înșiși în robia vizualului și a culturii new-age a mediului online sau a rețelelor social media. Toate acestea nu sunt altceva decât forme ale unui ritual de magie menit să atace direct sufletul omului, conștiința și voința sa. Despre tehnologizarea actului magic și spectrul acțiunii acestuia, puterea manipulării atitudinilor și inducerii stărilor sufletești prin imagine vizuală și mentală (fantasme) s-a scris mult și a scris la noi foarte elocvent pe tema aceasta Virgiliu Gheorghe (Revrăjirea lumii, cap. Magia televizionării sau despre tehnologizarea magiei). Cultura vizuală occidentală a prezentului este magia renăscută iar magicienii timpurilor noastre sunt cei care controlează circulația

informației în diferitele medii de propagare. Cu sau fără știință, și informațiile deținute de blogurile online pot deveni instrumente în mâinile unor "vrăjitori" ai timpurilor de acum, în lipsa discernământului în modul de prezentare și a raportării echilibrate la verticala lucrurilor. În cartea "Eros și magie în Renaștere", Ioan Petru Culianu concluzionează că precursoarea culturii vizuale de azi și a publicității este știința magicienilor Renașterii dar și mai mult decât atât: cultura vizuală a prezentului este rezultatul unor serii de transformări de inspirație alchimică realizat de-a lungul secolelor asupra imaginarului uman. Întreaga carte este o demonstrație în acest sens, pornind de la imaginarul Evului Mediu până în prezent.

Cunoscând acestea, pentru noi a fost și este îngrijorător abuzul de imagini mentale și vizuale oculte, smintitoare, de mesaje trunchiate (manipulatoare) aplicate în mod repetat în conținutul textelor de pe ortodoxinfo. Sunt adevărate fantasme (în sensul descris de renascentişti în tratatele de magie analizate și de Virgiliu Gheorghe) care atacă simțul critic, rațiunea, lucrează pe baza emoțiilor puternice (panică, anxietate) și influențează în mod ascuns comportamente.

Texte din seria tratatelor de magie și de alchimie menționate mai sus sunt introduse în programa unor școli superioare de studii liberale. Mai multe persoane decât s-ar crede la prima vedere au acces și direct, și indirect (prin ucenicie) la acestea. Sunt subiecte de discuție și analiză în anumite medii universitare unde profesorii sunt, cum este de așteptat, cei dintâi inițiați în astfel de subiecte. Subiectul merită a fi studiat de către cei care vor să înțeleagă puterea reală a mediilor de comunicare modernă și să conștientizeze mesajul real repetitiv livrat sub forme atrăgătoare prin acestea.

Nu găsim foloase duhovnicești în popularea mentalului colectiv cu imaginile ororii, ale spaimei, ale abuzurilor și ale perversiunii, ale antihristului. În aducerea pe blogurile creștine a acelorași stratageme din întreg audio-vizualul (și mai recent a tuturor platformelor de social media) menite să-l împiedice pe om să își ridice privirea un pic mai sus pentru ca sufletul său să se odihnească pentru câteva clipe nu ne putem regăsi. De ce se încearcă forțarea publicului către privirea și delectarea îndelungată cu astfel de lucruri, totodată fiind ținut departe de locurile unde se încearcă menținerea unei atitudini de echilibru? Pregătirea este duhovnicească pentru timpul Celei de a Doua Veniri a Domnului și nu de luptă în popularizarea urcării pe tronul lumesc al vicleniei.

Epilog:

Ortodoxinfo: ,,Spre luare aminte celor ce tăgăduiesc lucrarea noastră de trezire a conștiințelor față de vremurile cele din urmă, prorocite de sfinți ca fiind cele mai cumplite, când toți dracii s-au năpustit pe pământ. Cei ce îndeamnă la adormire sau caută soluții lumești tăgăduiesc învățătura sfinților și se fac lucrători ai vrăjmașului vrând-nevrând" (în articolul „Sfântul Paisie Aghioritul despre nepăsare și neliniștea cea bună").

Însă, tot la Sfântul Paisie Aghioritul găsim:

,,Au venit la stareţul Paisie Aghioritul nişte pelerini şi au început să-l întrebe când va veni antihrist. Iar el i-a întrebat:

„Dar ce, voi îl aşteptaţi aşa de tare?"

E. B. / 16 mai 2019

[1]
https://ortodoxinfo.ro/2019/05/08/miscarea-traditionalista-nu-trebuie-sa-aiba-o-forma-organizata-cu-un-sef-in-frunte/

[2]
https://ortodoxinfo.ro/2019/05/07/tradarea-si-delatiunea-forma-manifestare-sau-rezultat-al-egoismului-si-mai-ales-al-invidiei/